

Sygn. akt: I C 1166/20 upr

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	Asesor sądowy Agnieszka Szufarska

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2021 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) 1 Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.

przeciwko P. W., D. W.

o zapłatę

postanawia:

na podstawie art. 17 Sygn. akt: I C 1166/20

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 2 września 2021 r.

Pozwem z dnia 6.02.2020 r. wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych kwoty 30 494,94 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od 6.02.2020 r. do dnia zapłaty. Ponadto domagał się zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podał m. in., że jest nabywcą wierzytelności wynikającej z umowy pożyczki z 31.01.2014 r. Przedmiotowa wierzytelność stanowi sumę kapitału udzielonej pożyczki, odsetek karnych naliczonych od niespłaconych rat kapitałowych oraz, po wymagalności umowy, odsetek od całości niespłaconego kapitału pożyczki. Dodatkowo naliczono koszty upomnień i windykacji, bliżej w pozwie niesprecyzowane. Wysokość zadłużenia stanowi sumę następujących kwot: 26 268,58 zł kapitału pożyczki, odsetek: karnych do dnia wniesienia pozwu, wynikających z zaległości w spłacie rat pożyczki oraz naliczonych od kwoty całego niespłaconego kapitału pożyczki od dnia następującego po dniu wymagalności, zwykłych, naliczonych zgodnie z treścią umowy. Suma odsetek wynosi na dzień wniesienia pozwu 4 226,36 zł.

Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania upominawczego nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tut. sądu.

Powód złożył pismo procesowe, w którym podtrzymał żądanie pozwu. Przedstawił załączniki do pozwu m. in. umowę pożyczki z 31.01.2014 r. (k. 58 i nast.). Z treści dołączonej do pozwu umowy wynikało, że całkowita kwota pożyczki wynosiła 49 000 zł, całkowity koszt pożyczki wynosił 44 615,49 zł, a całkowita kwota do zapłaty 93 615,49 zł.

Referendarz sądowy w tut. sądzie stwierdził brak podstaw do wydania upominawczego nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwyczajnym.

Przewodnicząca zarządziła doręczenie odpisu pozwu i wniesienie odpowiedzi na pozew. Pozwani nie wnieśli odpowiedzi na pozew.

Przed skierowaniem sprawy na posiedzenie niejawne, celem wydania wyroku zaocznego, dostrzeżono, iż sformułowanie żądania pozwu budzi wątpliwości, jest daleko nieprecyzyjne i uniemożliwia wydanie orzeczenia. Ponadto, sąd z urzędu miał obowiązek zbadać roszczenie pod kątem przedawnienia (zarówno należności głównej jak i dotyczącego skapitalizowanych odsetek), przeprowadzić indywidualną kontrolę postanowień umowy pod kątem zgodności z konsumenckim standardem ochrony (dyrektywą 93/13/EWG), oraz niedozwolonego anatocyzmu. W tym zakresie, sąd musiał ustalić, czy powód domagał się w ramach żądania zapłaty „kapitału pożyczki” także zapłaty prowizji. Czy od ewentualnej prowizji zostały naliczone odsetki. Dlatego, zarządzeniem z dnia 26 lipca 2021 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do sprecyzowania żądania pozwu w zakresie odsetek 4 226,36 zł, wskazania jakie pozaodsetkowe koszty zostały nałożone na konsumenta, czy naliczono odsetki od kosztów (prowizji, marży), przedstawienia stanowiska w sprawie nałożonego na konsumenta obowiązku zapłaty pozaodsetkowych kosztów pożyczki w świetle postanowień dyrektywy 93/13/EWG.

W myśl art. 187 § 1 kpc Powód ma obowiązek dokładnie sprecyzować, czego żąda, co jest bardzo istotne, z uwagi na treść art. 321 § 1 KPC (poza nielicznymi wyjątkami od zasady nieorzekania ponad żądanie), zawisłość sporu, powagę rzeczy osądzonej, przerwanie biegu przedawnienia itd., a więc ze względu na skutki procesowe, jak i materialne, jakie przepisy prawa wiążą z wniesieniem pozwu [zob. szerzej M. J., K. W., w: T. E. (red.), Kodeks, t. I, art. 187, Nb 35–37]. Jeżeli więc istnieją jakiegokolwiek wątpliwości odnośnie do treści żądania, powód powinien zostać wezwany do jego sprecyzowania, gdyż treści żądania sąd nie powinien się domyślać czy domniemywać. To strona powodowa ma ustawowy obowiązek takiego sformułowania żądania, aby sąd wiedział bez żadnych wątpliwości, czego domaga się powód (i dlaczego) [S., Kodeks postępowania cywilnego, komentarz wyd. 1 / pod red. S.]. Z kolei podstawa powództwa powinna obejmować wyczerpujące przedstawienie stanu faktycznego, z którego wynika dochodzone roszczenie (art. 6 § 2 kpc w zw. z art. 187 § 1 pkt 2 kpc). Ścisłe określenie żądania oraz podstawy faktycznej jest także niezbędne, aby w razie potrzeby ustalić granice powagi rzeczy osądzonej (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.12.2018r., I ACa 622/18, Legalis nr 1978658 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 23.12.2019r., I ACa 51/19, Legalis nr 2282119). Powód powinien oznaczyć co najmniej należność główną (co składa się na należność główną) oraz odsetki - poprzez wskazanie ich rodzaju (kapitałowe, za opóźnienie), daty początkowej i końcowej, stopy procentowej oraz kwoty poddanej oprocentowaniu, zaś w przypadku odsetek skapitalizowanych – także ich sumy. Odsetki są świadczeniem okresowym. Istota tego rodzaju świadczenia polega na stałym dawaniu, przez czas trwania stosunku prawnego, pewnej ilości pieniędzy (lub innych rzeczy zamiennych) w regularnych odstępach czasu, które jednak nie składają się na z góry określoną całość. Każde ze świadczeń okresowych ma, podobnie jak świadczenie jednorazowe, swój samoistny byt prawny. Tak więc, w przypadku dochodzenia „roszczenia o skapitalizowane odsetki” mamy w istocie do czynienia z kumulacją roszczeń o odsetki należne za poszczególne okresy (art. 191 kpc). Każde z tych skumulowanych roszczeń powinno być precyzyjnie określone. Stąd też nie jest wystarczające wskazanie sumy skapitalizowanych odsetek. Konieczne jest ponadto, co najmniej, wskazanie kwoty poddanej oprocentowaniu, stopy procentowej oraz daty początkowej i końcowej okresu, za który zostały zliczone. Jeżeli przedmiotem żądania są również inne należności uboczne (opłaty, prowizje, koszty windykacji, itp.), należy dokładnie oznaczyć każde z nich z osobna - podając sumę, tytuł i podstawy ich żądania.

Powód dochodzi roszczeń wynikających z umowy pożyczki. Jedno z dochodzonych roszczeń to odsetki (w tym 1 329,76 zł odsetek od pożyczki szerzej niesprecyzowanych, 82,63 zł odsetek karnych do dnia wymagalności, 2 813,97 zł odsetek karnych naliczonych od dnia wymagalności do dnia wniesienia pozwu). Powód skapitalizował odsetki od pożyczki, jednak nie sprecyzował szerzej sposobu naliczania odsetek. Nie jest wiadomym czy odsetki liczone są tylko od kapitału pożyczki czy też od prowizji, brak możliwości ustalenia za jaki okres naliczono odsetki od pożyczki, czy nie uległy one przedawnieniu (a jeśli tak, to w jakim zakresie). Dlatego, zarządzeniem z dnia 26 lipca 2021 r. pełnomocnik powoda został zobowiązany do sprecyzowania żądania pozwu (petitum i uzasadnienia). Powód nie wykonał nałożonego obowiązku.

Wobec bezskutecznego upływu terminu do sprecyzowania żądania, należało stwierdzić, że sprawie nie można nadać dalszego biegu. Dlatego postępowanie podlegało zawieszeniu, o czym orzeczono na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. W przypadku gdy powód wykona zobowiązanie sądu w stopniu pozwalającym na ocenę zasadności jego żądań, postępowanie będzie mogło zostać podjęte.

Ze względu na powyższe orzeczono jak w sentencji.